

Grupelė jaunųjų žurnalistų prie gimnazijos.

Mokytojos Vandos Normantienės nuotr.

Mieli skaitytojai,

jau adventas – stebuklo laukimo metas. Stebuklai dažnai glūdi ir mumyse. Mes kuriame, mylime, tikime, pasitikime, laukiame, palydime... Mes kuriame savo gyvenimą iš mažų, kasdienių stebuklų, mes mylime artimus žmones (o gal dar kažką, kas yra toli, bet iš tikrųjų gyvena mūsų širdyse), mes tikime, jog viską galime įveikti, mes pasitikime savimi ir kitais, mes laukiame švenčių...

Atrodo, nieko ypatingo neįvyks, tik ateis gražiausios šventės, po kurių pasikeis kalendoriuje metų skaičius...Bet mes žengsime vieną žingsnį kažko naujo link – naujų darbų, naujų svajonių, naujų vilčių...

Tad sveikindami vieni kitus nepamirškime linkėti visko, kas geriausia, nuostabiausia, šilčiausia ir gražiausia...

Jaunieji žurnalistai

Artėja gražiausios metų pabaigos šventės – šv. Kalėdos ir Naujieji metai. Tai vilties, tikėjimo, stebuklų metas.

Mieli mokytojai,

gyvenimas matuojamas akimirkomis, kurios priverčia sulaikyti kvėpavimą. Tebūna jūsų gyvenime tokių akimirkų kuo daugiau. Te jūsų kasdienybę užpildo daugybė šviesos ir spalvų. Būkite ne tik geri ir puikūs, bet ir didūs mokytojai, nes tik jie įkvepia jauną žmogų.

Mieli mokiniai,

Kai metų virsmas pasiekia gruodį, o tamsa užleidžia savo vietą plintančiai šviesai, ateina slaptą ir naujų metų naktis, nešdama ramybę, meilę, viltį. Tegul sušildo jūsų širdis, paguodžia sužvarbusias sielas ir stiprina tikėjimą gyvenimu, savo artimu, savimi...

Visi kartu pabandykite sukurti jaukią ir šiltą šventės laukimo nuotaiką mūsų gimnazijoje, būkime vieningi ir susitelkę, atviri ir visą laiką pasirengę mokytis, keistis. O pailsėję nuo kasdienių rūpesčių ir apmąstę besibaigiančių metų kraitį, pradėkime naujus metus sėkmingais darbais.

Gimnazijos direktorius
Gintautas KUZMA

Sveikinu

Ateina dar vienos Šv. Kalėdos ir Naujieji metai.

Šia puikia proga sveikinu visus mokytojus ir mokinius.

Mokytojams linkiu daug kantrybės, ištvermės, kūrybiškumo ir aiškų, sveikatos. Tegu ateinantys metai nežadina pykčio ir didelio griežtumo.

Mokiniams linkiu stiprybės, noro mokytis ir niekada nenuleisti rankų, nes be mokslo šiais laikais nieko nepasieksi.

Mokiniai, būkite aktyvesniais gimnazijos gyvenime.

Ar bus įdomus moksleiviškas gyvenimas ir turėsim ką prisiminti, priklausau nuo mūsų pačių. Tad kviečiu dalintis įdomiausiomis mintimis, idėjomis, kūrybiniais sumanymais!

Dar kartą sveikinu ir iki susitikimo kalėdiniame žiburėlyje.

Rokas STAŠKEVIČIUS

Gimnazijos mokinių prezidentas

Mokytojų rankose mokinių pagamintos gėlės.

Alvydo Stausko nuotr.

Smagi šventė gimnazijoje

Kai rudeninė saulė slėpė savo spindulius, kai atšiaurus vėjas blaškėsi už lango, o lietaus lašai, rodė, tuoj pabirs į žemę, gimnazijoje buvo jauku, šilta ir vyravo šventinės nuotaikos. Kaip ir kiekvienais metais, buvo minima gimnazijos vardo diena. Mokinių taryba, padedama direktoriaus pavaduotojos ugdymui V. Normantienės, surengė smagią šventę ir mokytojams, ir mokiniams.

„Mokykla - tai savitas pasaulis, tai vartai, pro kuriuos praeiname visi“, – tokiais vedėjų žodžiais prasidėjo šventinis renginys. Jį vedė deivutė Gustė Pužaitė ir neseniai tapęs gimnazijos mokinių prezidentu Rokas Staškevičius.

Žiūrovai neturėjo kada nuobodžiauti. Smagu buvo pažiūrėti mokinių sukurtą filmą „Nuo rugsėjo iki rugsėjo“. Skambant saksofono garsams didžiuliame ekrane lyg kaleidoskope keitėsi vaizdai iš gimnazijos gyvenimo. Įvykių per metus būta daug ir įvairių. Nuotraukose užfiksuoti ir kasdienybės rūpesčiai, ir švenčių akimirkos, ir olimpiadų sėkmė, konkursų laimėjimai bei nusivylimai. Viskas ratu. Nuo rugsėjo šurmilio iki šypsenų ir jūros gėlių per paskutinį skambutį.

Visus sužavėjo puikiai atlikta mokinių meninė kompozicija „Gyvenimas kaip knyga“, kurią parengti padėjo lietuvių kalbos mokytoja Dainora Biliūnaitė. Daugumai skaitovų buvo debiutas. Smagu, kad pirmieji žingsniai pavyko. Mažosios solistės Adelės atlikta dainelė „Žiogas“ bei mergaičių ansamblio skambūs bal-

sai sulaukė daug plojimų, ir visiems padėjo pamiršti kasdienius rūpesčius.

Po meninės kompozicijos vedėjai dėkojo mūsų svečiui Donatui Čepukui už tai, jog turime kampelį kalbininkui Kazimierui Būgai, kad skaitome gimnazijos laikraštį „45 minutės“. Kaip padėkos ženklą įteikė mokinių paveikslą ir gėlių puokštę.

Garbus svečias palinkėjo gimnazijai sėkmės, o jaunuosius žurnalistus ir fotografus apdovanojo savo knygomis.

Gimnazijos direktorius Gintautas Kuzma kvietė sutikti šią šventę tarsi pasilypėjus ant kalno, išsiveržus iš savo kasdienių rūpesčių ir minčių verpeto, plačiu žvilgsniu aprėpus praėjusius metus ir tikintis dar gražesnių valandų ateityje. Mokiniams linkėjo keliauti po pažinimo ir dvasinio pasaulio labirintus, nuolat tobulėti, daryti žmonėms gera, o mokytojams – būti ugdytinių dvasiniais vedliais, mylimais mokinių.

Mokytojams, kurių ugdytiniai pernai įvairiose olimpiadose ir konkursuose užėmė prizines vietas Respublikoje bei rajone, direktorius įteikė padėkas.

Mokinių fotografijų parodą „Sustok, akimirka, palauk“ trumpai pristatė fotografų būrelio vadovas, dailės mokytojas Alvydas Stauskas.

Jau trečius metus Mokinių taryba rengia „Mokytojų nominacijas“. Šiemet mokiniai kaip (Nukelta į 2 psl.)

Smagi šventė gimnazijoje

(Atkelta iš 1 psl.)

niekad buvo išradingi. Jie sugalvojo net septynias nominacijas ir mokiniams slaptu balsavimu siūlė išrinkti mokytojus. Nominaciją „Spindinti šypseną“ gavo Eglė Kuzmienė už gebėjimą dalinti šypsenas visiems ir skleisti gerą nuotaiką. Į matematikos mokytojos Danutės Janušienės rankas keliavo „Aukštinės širdelės“ nominacija už tai, kad lengviausiai randa kelią į kiekvieno vaiko širdį. Vanda Normantienė už ištikimybę mokytojo profesijai nusipelnė nominacijos „Dalinu save kitiems“. Vidas Čekas džiaugėsi pripažintas „Misteriu tolerancija“ už supratimą ir pagarbą kiekvienam. „Griežčiausia mokytoja“ nominuota matematikos mokytoja Alfunė Deresevičiūtė už gebėjimą išspausti iš mokinio viską, kas įmanoma. Dailės ir technologijų mokytoja Svetlana Raugienė už tai, kad padeda mokiniams atskleisti savąjį „aš“ nusipelnė „Mokytojos kūrėjos“ nominacijos. Ketvirtokų mokytoja Ilona Pužienė gavo „Geležinės kantrybės“ nominaciją. Visi mokytojai buvo apdovanoti vienuoliktoko Mindaugo Šiuškiaus sukurtais nuostabiais diplomais ir gėlėmis. Buvusią

Mokytojas Rimantas Damaška džiaugiasi, kad vėl išrinktas geriausiu mokytoju.

auklėtoją Svetlaną Raugienę pasveikino prieš porą metų baigę gimnaziją jos auklėtiniai. Šilti ir nuoširdūs žodžiai bei originali gėlių puokštė – maloni staigmena brangiam

žmogui.

Nominuoti buvo ne tik mokytojai. Išrinktas „Jaukiausias kabinetas“ bei „Klasė keliautoja“ ir geriausias metų mokytojas. Daugeli

nustebino, kad jaukiausia klasė mokiniai išrinko sporto salę, o klasės keliautojos nominaciją pelnė 6b, per pastaruosius metus aplankiusi tiek vietų, kiek daugelis neaplan-

Alvydo Stausko nuotr.

Rinkčiasi tik mokytojo profesiją...

Mokykla lyg antrieji namai. Čia atrandame save ir savo širdies tiesą, besąlygišką meilę. Čia siekiame kuo daugiau sužinoti, pažinti, išmokyti ir pritaikyti įgytas žinias. Visa tai įgyvendinti daug lengviau, kai šalia mokytojas, puikiai išmanantis dėstomą dalyką ir turintis didžiulę patirtį. Būtent tokia pradinukų mokytoja Antanina Galinienė, dirbanti gimnazijoje nuo 1968 metų. Ją jau 42 kartą Rugsėjo 1-osios skambutis kvietė į klasę.

Turbūt per tuos metus nemažai išleidote mokinių. Kiek jų iš viso buvo?

Esu išleidusi 5 mokinių laidas, dabar dirbu pailgintos dienos grupėje.

Kokie užplūsdavo jausmai, kai jūsų buvę auklėtiniai baigė mokyklą?

Tiesą sakant būdavo labai liūdna, bet tuo pačiu ir džiugu. Į pirmą klasę jie žengdavo tokie nedrąsūs, visai maži vaikai, o mokyklą palikdavo jau beveik suaugę. Man pačiai sunku išsiskirti ne tik su užaugintais mokiniais, bet ir su jų tėvais. Savos sugalvotos tradicijos, ekskursijos, renginiai, kuriuose neatsisakydavo dalyvauti, labai suartina.

Ar bendraujate su buvusiais auklėtiniais?

Prieš porą metų išties buvo staigmena, kai mane aplankė auklėtinė. Buvome nesimačiusios tiek daug metų, labai malonu, kad mokiniai nepamiršta manęs.

Gal turite auklėtinų, kurie taip pat pasirinko pedagogo kelią?

Kiek žinau, ne. Reikia pašaukimo būti mokytoju.

Per jūsų darbo laiką keitėsi ugdymo programos. Kaip manote, dabar mokiniams mokytis yra lengviau, ar sunkiau?

Materialiai dabar mokyklose visko daugiau, jos gražesnės, turtingesnės, bet mokytis sunkiau. Visada maniau ir tebemanau, kad mokytojo niekas nepakeis, kompiuteris yra tik mokymo priemonė, nieko daugiau. Vaikams mokytis sunkiau, bet, manau, kad ir įdomiau!

Sklanda gandai, kad esate griežta ir reikli mokytoja, turbūt todėl jūsų mokiniai pasiekia geriausių rezultatų?

(Juokiasi) Nežinau, manau, kiekvienas mokytojas turi būti griežtas, bet teisingas. Teisingumas ir sąžiningumas man yra ypatingai svarbios vertybės. Tačiau nemanau, kad griežtumas yra neigiama mokytojo savybė. Jis gali būti griežtas, bet bendrauti su mokiniais ir jiems padėti. Ne mažiau svarbu mylėti vaikus, atverti jų širdes.

Mokytojo darbas nėra lengvas - reikalauja pastangų, kantrybės, nuolatinio tobulėjimo. Kaip po darbo jums pavyksta atsipalaiduoti? Galbūt užsiimate sodininkyste, rankdarbiais, skaitote knygas ar turite kokią kitokią veiklą?

Laisvalaikio turiu labai nedaug, nes po pamokų namų darbus ruošia ne tik mokiniai, bet ir mokytojai. Taisome sąsiuvinus, pratybas ir t.t. O vasarą, kai

Mokytoja Antanina Galinienė.

Jurgitos Bernotaitės nuotr.

dienos ilgesnės, tai ir laisvo laiko daugiau turiu. Labai mėgstu gėles. Savo darželyje jų auginu nemažai, kartais mezgu.

Jei atsuktumėte laiką atgal, ar keistumėte savo gyvenimo kelią?

Rinkčiausi tik tą patį! Gyvenime esu turėjusi pasiūlymų dirbti ir visai su kita veikla susijusį darbą, bet nesutikau. Mokytojo darbas man yra mielas ir tikrai rinkčiausi tik tą patį.

Galbūt ką nors norėtumėte palinkėti ateinančių naujų metų proga mokiniams ir mokytojams?

Mokiniams linkiu svajoti. Svajoti ir savo svajones įgyvendinti. Mokytojams kantrybės bei tolerancijos. Nepamiršti, kad mokinius ugdome savo asmenybe. Geras mokytojas, kuris ne tik moko, bet ir nuolat mokosi pats, kuris suklydęs nebijo to pripažinti, kuris pašauktas būti mokytoju. Tegul ateinantys metai būna veržlūs, dosnūs, sėkmingi, o dienos – džiugios, šviesios ir viltingos.

Jurgita BERNOTAITĖ, Karinė AMIRJAN, 2gA kl.

Šiek tiek mandagumo ir kultūros ...

Ko kasryt skubame į mokyklą? „Mokytis, įgyti žinių, puikiai praleisti laiką“, - atsakytų daugelis mokinių. Apsilankius valgykloje per ilgąsias pertraukas dar reikėtų pridurti – „ir skaniai pavalyti“. Tik nuaidėjęs skambutis (ypač po trečios ir ketvirtos pamokų) paskelbia ir rungtynių pradžią. Rungtynių į valgyklą. Kas greičiau? Nežiūrėdami po kojomis, nekreipdami dėmesio į mažesnius, pradėdami startą valgyklos link.

Valgykloje eilutė jau netrumpa. „Ar mes kvaili, kad čia stovėtume“, - mąsto vaikinai kaip ažuolai. „Neatsiliksim ir mes“, - mintyse svarsto lieknos kaip liepos merginos. „Pirmyn, nustumti, užlįsti, aplenkti, pergudrauti kitus“, - kirba tokios mintys daugelio mokinių galvose.

Maistas gimnazijos valgykloje išties skanus. Ir pasirinkimas įvairus: nuo kelių rūšių mišrainių iki blynų, cepelinų, vištienos „vengriškai“ bei trapių, burnoje tirpstančių bandelių.

Aš, kaip budinčios valgykloje klasės atstovė, noriu kreiptis į Jus, mokiniai ir mokytojai, dėl valgykloje esančios netvarkos. Kodėl valgykloje elgiamės kaip išbadėję gyvuliai, stengiamės užlįsti, nustumti? Ar negalime elgtis kaip suaugę žmonės? Kodėl negalime užleisti mūsų mažųjų pentokėlių pirmųjų pavalyti? Juk nemirsime, jei pastovėsime keletą minučių eilėje?

Būkime mandagesni, kultūringesni. Nejaugi tai sunku padaryti? Klausykime budinčiųjų mokytojų ir mokinių, kurie stengiasi palaikyti tvarką. Būdami malonesni vieni kitiems tikrai nesunkiai įveiktumėm ir šią problemą. Aš tikiu, kad mes tai galime padaryti.

Liveta SINKEVIČIŪTĖ, 1gB kl.

„Būgiukų“ komanda su mokytoja Jolanta Kondrašoviene.

Rimanto Garuolio nuotr.

Konkursai ir varžybos jau prasidėjo

Kitaip nei visuomet, šiemet „Šviesoforo“ varžybos vyko mokslo metų pradžioje. Spalio 20 dieną mūsų pradinukai sėkmingai pasirodė Visagine, todėl lapkričio 11 dieną vyko į Prienus. Dalyvių komandą sudarė 4 mokiniai: po 1 mokinį iš kiekvienos pradinės klasės. Varžybas sudarė teorinės rungtys bei praktinės užduotys.

Kalbiname pradinų klasių mokytoją Jolantą KONDRAŠOVIENĘ, šiemet rengusią „Būgiukų“ komandą varžyboms. Ji su džiaugsmu pasidalino išpūdžiais:

„Mūsų komanda varžybų metu buvo labai draugiška - „sirgo“ vieni už kitus, o per pertraukėles vaišinosi arbata ir sumuštiniais, kurių į kelionę buvo prikrovusios stropiosios mamytės. Regioninėse (III- turo zonų) Visagine vykusiose varžybose komanda laimėjo 1-ąją vietą ir buvo apdovanota taure, diplomais ir asmeninėmis dovanomis. Nacionalinėse (IV- turo respublikinėse) varžybose Prienuose dalyvavo 17 komandų, tarp kurių mūsų gimnazijos mokiniai pateko į geriausiųjų dešimtuką“.

Pakalbinau ir pradinukus, nes smalsu sužinoti, kaip sekėsi ir kokius išpūdžius atsivežė iš varžybų.

Pirmokė Urtė, dalyvavusi tokia konkurse pirmą kartą, teigia, kad visai nesijaudino. Būdamą jauniausia komandos narė gerai sutarė su kitais dalyviais. Sunkiausias užduotis Urtei buvo su maketais, o kelio ženklus ji puikiai pažįsta, tad ši užduotis jai pasirodė pati lengviausia. Antrokė Goda jau turi patirties: pernai dalyvavusi, bet prieš konkursą truputį jaudinosi. Trečiojė Greta tikisi ir kitais metais dalyvauti šiame konkurse. Šypsodamasi pridūrė: „Dalyvausiu, jei tik visko neužmiršiu“. Ketvirtokė, komandos kapitone Evelina, nesitikėjo, kad taip puikiai pasirodys. Ji labai trumpai ir entuziastingai tarė: „Labai džiaugiamės!“ Mergaitė, pasak mokytojos, per varžybas buvo atidi ir pastabi, todėl puikiai

įveikė kapitonų užduotį tiek Visagine, tiek Prienuose.

Sportas - tai dar viena sritis, kurioje mūsų pradinukai parodė aukštus rezultatus. Lapkričio mėnesį rajone kvadrato varžybose dalyvavo keturios komandos. Įveikė Antazavės Juozo Gruodžio vidurinės mokyklos ir Zarasų Santarvės I komandą, mūsų ketvirtokai varžybų pabaigoje susitiko su Santarvės II komanda. Dviejų kėlinių neužteko išaiškinti nugalėtojus. Trečiajame kėlinyje, palaikomi gausesnio būrio sirgalių, nugalėjo šeimininkai. Ketvirtokų mergaičių ir berniukų mišri komanda, treniruojama mokytojos I. Pužienės, užėmė II vietą. Varžybų teisėjai, įteikdami padėkos raštus, pasidžiaugė žaidėjų ištverme, ryžtu nugalėti. Aktyviausi gimnazijos komandos žaidėjai: Liucija, Levita ir Gytis.

Lapkričio 23 dieną Zarasuose vyko dar vienos 5-6 klasių kvadrato varžybos. Mūsų mergaičių ir berniukų komandos po įnirtingos ir atkaklios kovos irgi užėmė garbingas II vietas. Mergaičių komandą rengė mokytoja S. Gilienė, o berniukų - mokytojas V. Čekas.

Pradinukams linkime ir kitais metais tokių pačių gerų rezultatų „Šviesoforo“ varžybose, o sportininkams - dar puikesnių pasisekimų.

Viltė RIMDEIKAITĖ ir
Gustė PUŽAITĖ,
1gB kl.

Pažadintas grožis

Nuotrauka - gyvenimo akimirka, kuri atspindi savyje liūdesį arba džiaugsmą, energiją arba ramybę. Tokių akimirkų galima pamatyti mokinių fotografijų parodoje, kuri neseniai atidaryta gimnazijoje. Parodos „Sustok, akimirka, palauk“ tikslas - skatinti mokinius domėtis gimnazijos gyvenimu bei ugdyti kūrybiškumą. Fotografijų konkurse galėjo dalyvauti 5 - 12 klasių moksleiviai.

Nors konkursas paskelbtas spalio mėnesį, bet mokiniai nebuvo aktyvūs. Dalyvavo tik keturi gimnazistai: Adelė Vaitukaitė, Darius Garuolis, Lina Jurevičiūtė ir Gytė Kondrašovaitė.

Fotografijose atsispindi gimnazijos gyvenimas, kasdienybė, sporto varžybos, šventės, laisvalaikis, klasės draugai. Jų nuotraukose matome, kokį pasaulį jie regi. Kiekviena nuotrauka savaip graži ir išskirtinai įdomi. Vienose pilka kasdienybė, kartais laikoma visiškai banalia, bet čia ji neįprasta, kviečia sustoti ir atidžiau išžiūrėti. Kitose - Rugsėjo 1- osios šventė ar sporto varžybų momentai. Pažvelgi į jas ir supranti, koks gyvenimas įdomus, spalvingas bei žaismingas.

Aktyviausia parodoje buvo abiturientė Gytė Kondrašovaitė, kuri per fotografijas atskleidė natūralų vaikišką mažųjų gimnazijos mokinių grožį. Didžioji dauguma jos fotografijų yra portretinės. Dominuoja juodai baltos spalvos, bet yra keletas spalvotų, kuriose tarsi paryškina jausmus ir emocijas. Šiuo metu fotografija - jos pomėgis.

Kiekvienas, praeinantis koridoriumi, bent vienu akies krašteliu žvilgteli į mokyklos sieną, kuri mirga nuo puikių mūsų moksleivių nuotraukų. Dažnas ten atpažįsta save, o tai labai maloniai stebina.

Visi nuotraukų autoriai gavo po Donato Čepuko knygą.

Džiugu, kad mokykloje yra meniškos prigimties mokinių, kurie savo fotografijomis džiugina ir kitų akis. Tikimės, jog kūrybinės idėjos neapleis jaunųjų fotografų ir jie mus dar ne kartą pradžiugins.

Donatas Čepukas įteikia apdovanojimą Gytei Kondrašovaitei.

Alvydo Stausko nuotr.

Airida KONDRAŠOVAITĖ,
4gA kl.

„Ažuolo“ pažintiniu taku

Pakviesti Lietuvos gamtos fondo šeštų - vienuoliktų klasių mokiniai vyko į pažintinę ekskursiją po „Ažuolo“ pažintinį taką.

„Ažuolo“ pažintinis takas - pirmas Lietuvoje privačioje valdoje įrengtas takas. Jo savininkai Albertas Juršys ir Petras Seibutis. Visa valda yra Zarasų rajone, Veprio kraštovaizdžio draustinyje, Gražutės regioniniame parke. Vyrauja baltalksnių, beržų, pušų medynai.

Ekskursiją po pažintinį taką vedė tako įkūrėjai ir iniciatoriai Darius Stončius ir Danas Augutis. Tako trasoje yra net 12 informacinių stendų.

Miške buvo jauku, gražu. O jei galėtume nutildyti visą gaudžiantį pasaulį ir išivyrautų tylą, gal tuomet dar ryškiau galėtume pastebėti tą nepaprastą grožį? Šypsodamiesi, linksmi ir šiltai tarpusavyje klegėdami klausėmės pasakojimo apie atsakingą miškininkystę, miško gyventojus, jų įvairovę, apie miškų gaisrus, kenkėjus. Kur naudojamas miškas, nudžiūvę medžiai, kokia įtaka pelkių ir balų miškams ir dar į daug klausimų mums atsakinėjo gidas.

Po ekskursijos lankėmės Salake įsikūrusioje sodyboje „Paukščių sala“. Sočiai papietavę, klausėmės paskaitos. Per pusantros valandos mums plačiai apie Lietuvos gamtos fondą, apie jo veiklą, projektus papasakojo D. Augutis. Sužinojome, kad Lietuvos gamtos fondas - labdaros paramos fondas veikia dėl to, kad išsaugotų sveiką ir nepažeistą Lietuvos gamtinę aplinką.

Ši išvyka - tai tikra atgaiva mūsų kūnui ir sielai.

Ernesta ARMINAITĖ ir
Viktorija ŠIUKŠČIŪTĖ,
1gB kl.

Mokiniai su mokytojomis R. Survilaite ir D. Šileikiene Gražutėje.

Viktorijos Šiukščiūtės nuotr.

Kelionių niekada nebūna per daug...

Šiuos mokslo metus pradėjome gana linksmi ir prasmingai. Dar nespėję pavargti nuo gramatikos taisyklių ir matematikos uždavinių, nutarėme pakeičiant.

Pavasarij aplankėme Lietuvos Respublikos Seimą. Mus pasitikusi Seimo nario Algimanto Dumbravos patarėja supažindino su aplinka. Vaikščiojom po įvairias sales, buvome net tuo metu vykusiame posėdyje. Susitikome ir su Seimo nariu Algimantu Dumbrava, gavome dovanų.

Sulaukę rudens, panorome susipažinti su svarbiausia šalies institucija - Prezidentūra. Prezidentūroje buvo labai jauku. Ekskursiją vedė labai maloni vadovė, kuri papasakojo apie buvusius prezidentus, jų darbą, vedžiojo po išpūdingo dydžio ir puošnumo įvairias sales, žvilgtelėjome ir į Prezidentės Dalios Grybauskaitės kabinetą.

Grožėjomės įvairių šalių prezidentų dovanomis. Kaip sakė ekskursijos vadovė, tos dovanos nėra skirtos vien tik prezidentams, bet ir visi Lietuvai. Todėl jos ir yra saugomos Prezidentūroje. Pamatėme įvairius apdovanojimus. Vienoje salėje apžiūrėjome ir dusetiško menininko Šarūno Saukos paveikslą.

Buvo patikrintos ir mūsų žinios. Turėjome išvardinti visus Lietuvos prezidentus. Sulaukė-

me ir gan netikėto klausimo: „Ar prezidentė yra mieste?“ Nežinojome ką atsakyti. Pasirodo, mums tereikėjo pažiūrėti, ar plevėsuoja iškelta prezidentės vėliava. Mūsų nusivylimui, vėliavos tądien nebuvo. Prezidentė buvo išvykusi iš Lietuvos.

Baltojoje salėje buvo leista ir nusifotografuoti. Tai vienintelė salė, kur leidžiama fotografuotis. Pamatėm savo akimis tai, ką iki šiol matėme tik per televizorių, sužinojom daug naujo.

„Kas sakė, kad žvaigždžių dieną nesimato...?“ Tik ne Planetariume! Taigi kita mūsų pažinimo stotelė - Planetariumas. Tuo įsitikinome dalyvaudami užsiėmime „Žemė ir pavojai iš kosmoso“. Sėdėjome salėje, nors atrodė, kad esame lauke, po atviru dangumi, tamsią naktį ir stebime vieną po kitos užsidegančias žvaigždes, mėnulį, Grįžulo ratus...

Mums pasakojo apie žvaigždes, planetas. Sužinojome, kad iš žvaigždžių susidaro planetos-orbitos. Pasakojo, kokie pavojai gresia žemei ir gyvybei žemėje: asteroidai, supernovos, juodosios skylės ir kt. Buvo labai baisu... Grįždami namo užsukome į Molėtų observatoriją. Čia stebėjome nuostabaus grožio spalvotas planetų, žvaigždžių, ūkų, galaktikų nuotraukas, klausėmės pasakojimo apie žvaigždes, planetas. Ma-

Mokiniai su Seimo nariu Algimantu Dumbrava.

Mokytojos Vandos Normantienės nuotr.

tėme ir 165 cm skersmens teleskopą - didžiausią mokslinės paskirties įrenginį Šiaurės Europoje. Jau visai sutemus, turėjome galimybę per observatorijos ekskursinį teleskopą pasižvalgyti po naktinį dangų. Specialaus astronominio lazerio pagalba susipažinom su naktiniu dangumi, grožėjomės ryškiausiais tą naktį matomomis žvaigždėmis. Buvo tikrai labai įdomu. Išvažiavę iš observatorijos mes dar ilgai dalinomės išpūdziais.

Nespėjo praeiti nė mėnuo ir mes vėl kelyje, vėl ieškome naujų potyrių! Dabar jau į teatrą. Pasižvalę po sekmadieninį senamiestį, nuėjome į Jaunimo teatrą, kur žiūrėjome spektak-

lį, pastatytą pagal garsios švedų vaikų mylimos autorės Astridos Lindgren apysaką „Ronja plėšiko duktė“. „Tai jautri ir nuotykių kupina dviejų vaikų draugystės tvirtėjimo istorija“ – taip spektaklį apibūdina režisierė Dalia Jokubauskaitė. Šis spektaklis mus labai sužavėjo. Originalu, gražu, nematyta... Grįždami namo nutarėme, kad ir vėl ilgai namuose neužsisėdėsime. Jei tik pavyks, aplankysime kitą spektaklį, apžiūrėsime kokią nors parodą...

Mes labai laimingi, kad galime keliauti, pažinti, plėsti savo akiratį! Už tai esame dėkingi auklėtojai.

Kornelija PUPEIKYTĖ,
6b kl.

Kūrybos posmai

Mano sofa

Aš turiu didžiulę sofą
Ir ant jos jaučiuos patogiai.
Čia aš piešiu ir galvoju
Arba sau ramiai svajoju.

Prie manęs ateina sesė,
Tempia lėlę ilgakasę.
Įsitaiso man prie kojų
Ir abi linksmi kvatojam.

Velkam lėlę naktinukais,
Duodam gerti jai pienuko.
Migdom, supam jos lėlytę,
O užmiega sesė Vakarytė.
Neda KUZMAITĖ, 5a kl.

Keturratis

Kai atsikeliu ryte,
Mano keturratis garaže.
Tuoj pačiumpu raktelius
Ir raižau per kalnelius.

Kai sugrįžtu aš į namus
Nuo galvos lig kojų nešvarus,
Tėtis atima raktus:
- Marš į kambarį! Ramu.
Donatas BRAŽIŪNAS, 5a kl.

Neskubėkime užaugti

Dabar jau niekas nebenustemba, išgirdę šnekant apie girtaujančius paauglius. Vis dažniau sužinojome, jog per įvairias šventes (Kalėdas, Naujuosius metus ir pan.) ligoninėje atsiduria nemažai alkoholiu apsinuodijusių nepilnamečių. O kiek jų dar geria, bet neapsinuodija? Deja, skaičiai gali būti šokiruojantys.

Smalsaudamos, ką apie alkoholį mano mūsų gimnazijos nepilnamečiai, ir ar patys vartoja, nusprendėme pateikti anoniminę anketą 5 – 12 klasių mokiniams. Štai ką sužinojome. Skaičiai kalba patys, o ar tai daug, ar mažai, spreskite jūs.

Iš 214 apklaustų mokinių 78 teigia nevarojantys alkoholio, 147 yra bandę vartoti. Net 29 mokiniai prisipažįsta dažnai vartojantys, o 90 respondentų teigia jau yra buvę girti. 41 apklaustasis alkoholiu drįsta vartoti viešose vietose, 35 – kartais, o likusieji 60 – slepiasi.

Kad ir kaip bebūtų gaila, mūsų mokyklos mokiniai taip pat neapsieina be alkoholio. Bet kodėl taip yra? Pateikėme mokiniams tris, mūsų manymu, dažniausias gėrimo priežastis. Tai smalsumas, draugų paskatinimas ir noras pasijusti pranašesniu už kitus. Daugiausia mokinių pasirinko smalsumą. Tačiau net 12 mokinių patys pasiūlė savo variantą – „noras pasilinksminti, atsipalaiduoti“. Tačiau vartojantys turėtų žinoti, jog nuo alkoholio galima jaustis ir labai bjauriai: pykina, svaigsta galva, sutrinka judesiai. Taip pat alkoholis kenkia sveikatai ir išleidžiama nemažai pinigų. Mes siūlytume savo smalsumą panaudoti kitur: mokslo žiniose, gyvenimo įvairovėje. O puikiai pasilinksminti ar atsipalaiduoti taipogi galima be alkoholio. Užsiimkite patinkančia veikla, leiskite laiką su draugais ne vartodami alkoholinius gėrimus, o sporto aikštelėje ar prie ežero. Neskubėkite užaugti, nes vaikystė ir taip trumpa.

Justina ŠINKŪNAITĖ,
Vartui Goda AMIRJAN, 8b kl.

Pažinkime šikšnosparnius drauge

Praėjusią vasarą gimnazijos jaunieji gamtininkai buvo pakviesti dalyvauti respublikiniame projekte „Pažinkime šikšnosparnius drauge!“ Projekto tikslas - suburti Lietuvos miestelių ir kaimelių jaunimą, besidomintį šikšnosparniais ir gamta. Šiuo tikslu buvo surengtos 2-3 dienų stovyklos penkiuose Lietuvos miesteliuose, taip pat ir Dusetose. Stovykloje dalyvavo devyni mūsų mokyklos moksleiviai. Mes klausėmės paskaitų, žiūrėjome filmus, žaidėm žaidimus, o sutemus ieškojom šikšnosparnių.

Aktyviausius žadėjo pakviesti atvykti į Vilnių ir susipažinti su kitais projekto dalyviais. Tačiau stovyklos vadovai po ilgų diskusijų pasakė negalintys mūsų išskirti ir pažadėjo pakviesti visus.

Lapkričio pradžioje sulaukėme kvietimo porai dienų atvykti į Vilnių. Deja, negavę mokyklinio autobusiuko, važiavome maršrutiniu autobusu su biologijos mokytoja Danguole Šileikiene. Apmaudu, kad ir kelionės išlaidas gimnazija padengė tik šešiams mokiniams. Taigi Vilniaus autobusų stotyje mus pasitiko viena iš projekto organizatorių Ina Grosnova. Jos lydimi visuomeniniu transportu nusigavome į Gamtininkų centrą.

Projekto „Pažinkime šikšnosparnius drauge!“ dalyvės.

Autorės nuotr.

Pirmąją dieną, penktadienį, susipažinome su kitais stovyklautojais, apžiūrėjome gamtininkų centro apylinkes. Įvairių užsiėmimų metu klausėmės pasakojimų apie šikšnosparnių tyrinėjimus, atlikome praktines užduotis. Vakare mūsų laukė žygis į karinės paskirties bunkerius ir į Belmontą. Viename iš bunkerių mums pasisekė aptikti vieną, jau žiemoti susiruošusį, individą - europinį plačiaausį. Pakeliui atgal į centrą mus užklupo lietus ir išklydome iš kelio. Nors

grįžome vėlai ir buvome pavargę, po vakarienos vėl linksmi ir atsigavę dar ilgai sėdėjome kartu, gerdami arbatą ir verdami apyrankes prisiminimui. Užmigo tik paryčiais.

Kitą dieną vykome į Puškinio mokyklą. Ten mūsų laukė susitikimas su moksleiviais iš kitų mokyklų, paskaitos, bendri užsiėmimai, įvairios atrakcijos ir šio projekto baigiamasis renginys „Sugriaukime mitus apie šikšnosparnius!“. Papietavusios, dar nesibaigus renginiui, išsku-

bėjome į Autobusų stotį. Iš ten – tiesioginiu autobusu namo.

Nors naktį miegojome vos porą valandų ir šeštadienį vos laikėmės ant kojų, o per paskaitas kovojom su limpančiomis akimis, šis projektas buvo tikrai šaunus. Daug naujo sužinojome ne tik apie šikšnosparnius, bet ir apie gyvąją gamtą. Tikimės dažniau sulaukti tokių projektų ir pažadame aktyviai juose dalyvauti.

Adelė VAITUKAITYTĖ,
1gB kl.